

«At ideologi skal legitimere trusler mot meningsmotstandere er for mange uforståelig, men for andre et kampmiddel med sosial aksept i enkelte miljøer.»

Forvaltningsmotstand og forskning

I en kronikk i Østlendingen den 16.5 kommer forskerne Skogen og Krange fra NINA med oppsiktsvekkende påstander knyttet til engasjementet fra ordførere i Hedmark.

DER HVOR ORDFØRERNE etterlyser en aktiv forvaltning av ulv i sine kommuner, kaller Skogen og Krange dette «kalkulert spill». At forskere innenfor naturforvaltningen misliker at ordførere som representanter for sine kommuner har meninger om rovdyrforvaltning, er dessverre ikke uventet og tilkjennegir muligens årsaken til frustrasjonen rundt temaet?

Skogen og Kragen påberoper seg å representere moderne naturforvaltning og at dette blir sett som en trussel fra lokalpolitikere og andre. Forskerne fra NINA vet like godt som alle andre at det ikke er en aktiv forvaltning av arten i de kommunene som er innenfor sonen i dag. Dersom fraværet av forvaltning er det NINAs forskerne representerer og ønsker, er de trolig i sterk utakt med den politiske ledelsen.

I Sverige har Naturvårdsverket, som tilsvarende vårt Miljødirektorat, lenge hatt akutt og varig forvaltningsvegning. Dette har ført til at svenske politikere nå vil flytte ansvaret for viltforvaltning til et annet forvaltningsorgan. Svenske forskere har presentert rapporter om genetikken i den skandinaviske populasjonen av eurasiske ulv, som har vist seg å bygge på feilaktige data som senere har blitt underkjent. Jegerernes Interesseorganisasjon håper at våre egne forskere på feltet har større profesjonalitet for å fremme objektiv fakta enn enkelte av sine svenske kolleger.

I kronikken hevder de at det er de som ønsker en aktiv forvaltning av ulv som er mest synlige og har størst engasjement. Dersom man følger med i debatten, vil man nok se et annet bilde. Kommentarfelt i riks-, lokale og sosiale medier på dette temaet er sterkt preget av trusler, fordommer og sjikane mot bønder, samer og jegere.

Disse gruppene i de grønne næringene som aktivt høster av de fornybare ressursene i norsk utmark gjennom beitebruk og jakt, sees på som en trussel mot ideologi. En ideologi som ønsker at all utmark atter skal være vill og uten menneskelig påvirkning. At ideologi skal legitimere trusler mot meningsmotstandere er for mange uforståelig, men for andre et kampmiddel med sosial aksept i enkelte miljøer. Krange og Skogen har i sin forskning ikke brukt tid på de miljøene som bruker slike kampmidler. Jegerernes Interesseorganisasjon stiller spørsmålet om de ikke burde gjøre det i sitt arbeid i fremtiden for å få et mer helhetlig bilde av konflikten.

Når organisasjoner som motarbeider rovdyrforvaltning samlet mottar opp mot 100 millioner i overføringer fra det offentlige, mens en organisasjon som arbeider for aktiv forvaltning får 1 million, er det vel ganske åpenbart hvilken ideologi som har mest tilgang til ressurser for å føre sin sak gjennom PR-kampanjer og påvirkning av våre politikere.

Oppfordringen fra Jegerernes Interesseorganisasjon til Krange, Skogen og andre forskere på våre rovdyrarter er å betrakte ordførere og organisasjonsrepresentanter som en ressurs. En ressurs med ønske om en aktiv forvaltning for å dempe konflikten knyttet til våre rovdyr. Ikke som forvaltningsmotstandere, slik man sitter med inntrykk av etter å ha lest kronikken.

Rolf Larsen
Styrets leder

Roy Yven
Nestleder

facebook
www.jegernes.no

